

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

prosinec 2017

BÁSEŇ PRO MIKULÁŠE. Jako každý rok zavítala na některé Charity Arcidiecéze olomoucké Mikulášská družina. Mikuláš listoval ve vševědoucí knize, Čert občas postrašil svým blekotáním a Anděl rozdával nejen úsměvy, ale i perníčky. Charitní pracovníci sebrali odvahu a recitovali básničky nebo zpívali. Mikulášská družina jim přináší radost každý rok z Prostějova.

Foto: Pavel Langer, ACHO

obsah

Duchovní slovo:

Myšlenky Jana Pavla II. 2

Zprávy z arcidiecéze:

Vánoční přání 2
Charita: Nikdo nesmí na ulici zmrznout! 3
Časopis Rodinný život o mezigeneračních vztazích.....3

Z farních a oblastních Charit:

Hranice, Nový Hrozenkov, Olomouc, Uherský Brod, Valašské Meziříčí,
Vsetín, Zlín.....4

Humanitární pomoc:

Vánoční balíčky zaměřily na Ukrajinu k 341 chudým dětem.....20
Tak nějak asi vypadá Ježíškova dílna.....21
Charita a firma Koutný obleče přes 1 000 lidí v nouzi.....21
V Kontejneru pro Haiti jedou i 4 tatrovky.....22
Díky za Kontejner pro Haiti.....23

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí charitní spolupracovníci,
blíží se Vánoce: svátky přijetí a lásky. Chtěl bych se s vámi podělit o několik myšlenek sv. Jana Pavla II:

„Do vlastního přišel, ale jeho vlastní ho nepřijali.“ (Jan 1,11) „Nenašlo se pro ně místo...“ (Lk 2,7) Pro Marii, Josefa a pro Dítě, které se mělo narodit. Pro kolik lidí i dnes není místo ve velkém hostinci lidského společenství, ale i v malém hostinci našeho srdce! Kolik lidí i dnes přichází klepat na dveře...

Do tohoto (tvrdého a hrubého) světa náhle vstupuje laskavé a křehké Dítě Ježíš: Přichází osvobodit člověka zapleteného do sítě

nenávisti a zotročeného sektářstvím a roztržkami. Přichází otevřít nové obzory. Boží syn dává vyrašit naději, že navzdory tolika těžkým obtížím nakonec vzejde na obzoru lidstva mír.

(Podle Jana Pavla II., z poselství Urbi et Orbi 95)

Přidávám foto (vlastnoruční) betlémské hvězdy – označení místa, na kterém se Ježíš Kristus narodil.

S přáním, aby Vánoce pro vás byly dobou dobra a pokoje.

**P. Bohumír Vitásek,
prezident ACHO**

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Charita: Nikdo nesmí na ulici zmrznout!

Nastupující mrazivé počasí znamená pro lidi bez domova ohrožení života. Víc než jindy proto hledají útočiště v denních centrech a azylových domech. Charita s tím počítá a rozšiřuje své kapacity. Zavedla mimořádná opatření, jako jsou „teplé židle“ či vyhřívané buňky. Kromě krátkodobého útulku a okamžité nabídky teplého jídla lidem na okraji nabízíme také pomoc s tím, jak se dostat z kolotoče dluhů a odrazit se ode dna.

Charita provozuje v České republice síť 23 azylových domů pro muže a ženy bez domova. V roce 2016 v nich poskytla zázemí 1 626 uživatelům.

Na příchod mrazů jsme připraveni, zní z azylových domů a nízkoprahových center, které Charita provozuje ve většině krajských měst i v některých menších městech. „Aktuně rozšiřujeme kapacitu našich zařízení, aby mohli další zájemci přečkat noc v teple.“

Naše denní centrum pro lidi bez domova má otevřeno i přes noc, nízkoprahové denní centrum bude k dispozici také o víkendu,“ říká o zimních opatřeních Petr Prinz, vedoucí střediska Samaritán Charity Olomouc. Zájem je značný – lidí, kteří se dostávají do životního maléru, propadají společenským sítím a končí na ulici, totiž podle Petra Prinze nápadně přibývat. Těch, kteří přijdou do olomoucké Charity najíst se a přespat, bude letos odhadem o 15 až 20 procent více než loni.

Zvýšená poptávka vyžaduje i nestandardní řešení: V mnoha noclehárnách proto v zimě navyšují kapacitu o tzv. teplou židli, na které mohou přečkat mrazivou noc ti, na které se už nedostane postel. Od počátku prosince zavedli „teplou židli“ také v Domově sv. Františka v Plzni. „Nechceme odmítat žádného zájemce o nocleh kvůli tomu, že už nemáme místo,“ říká na vysvětlenou vedoucí domova Džemal Gërbani.

Vyhřáté stavební buňky zachrání i život

Ochranu před mrazem pro lidi bez domova, kteří by nemuseli venku přežít, představují dvě vyhřívávané stavební buňky v sousedství hasičské zbrojnice v Otrokovicích. Již šestým rokem je provozuje místní Charita, bez ohledu na počasí vždy od prvního listopadu do konce března. „Průměrně v buňkách přespává 7 až 8 nocležníků, z toho 1 až 2 ženy. Kapacita je do dvaceti osob,“ vysvětluje Aleš Jaroš, vedoucí charitního azylového domu, jehož součástí je také noclehárna se čtyřmi lůžky. Na provoz buněk dohlížejí tři zaměstnanci vybraní z klientů azylového domu, jejichž mzdu hradí Úřad práce, režii provozu buněk platí město Otrokovice.

„Služby, které poskytuje náš azylový dům pro lidi bez domova celoročně, nyní poskytujeme s přihlédnutím ke zvýšeným potřebám klientů,“ říká Stanislav Fiala, vedoucí azylového domu sv. Terezie v Praze-Karlíně. Nízkoprahové denní centrum v Pernerově ulici má nově od počátku prosince otevřeno denně od 8 do 18 hodin. „Lidé mohou přijít, najíst se, umýt, pobýt v teple a obrátit se na sociálního pracovníka,“ vysvětluje Fiala. „Během prosince budeme také společně s Armádou spásy otevírat zimní noclehárnu s kapacitou až 150 osob,“ doplňuje. Stane se tak ve spolupráci s Magistrátem hl. m. Prahy po naplnění stávajících kapacit.

Provoz denního centra prodlužují například také v azylovém domě v Hradci Králové, navíc tam díky jednomu dárci vaří pro klienty každé pondělí guláš. V objektu u hradeckého letiště otevírá Charita zimní noclehárnu pro muže s kapacitou 18 lůžek a současně navyšují počet lůžek v Domu Matky Terezy pro ženy. „Díky sbírkám jsme vytvořili dostatečnou zásobu obuvi, ošacení i potravin. Pro terén máme zásobu karimatek, přikrývek a dojednávané spacáky,“ říká Dana Pechová, vedoucí Domu Matky Terezy, střediska sociálních služeb pro lidi bez domova v Hradci Králové. „V případě života ohrožujících mrazů jsme připraveni okamžitě reagovat dle nastalých potřeb,“ doplňuje paní Pechová. Kromě zajištění základních potřeb pro lidi bez domova občas připravíme i něco svátečního. Jako předznamenání celosvětového dne dárcovství Giving Tuesday jsme na konci listopadu v rámci charitativní akce Srdce na talíři uvařili pod vedením šéfkuchaře Dalibora Navrátila pro klienty azylového domu sv. Terezie v Praze-Karlíně vánoční menu: kapra a bramborový salát. Azylové domy provozované sítí místních Charit nalezneme ve větších městech, jako je Brno, České Budějovice, Hradec Králové, Olomouc, Ostrava, Plzeň, Praha a Ústí nad Labem, ale také například v Berouně, Brandýse nad Labem, Břeclavi, Chebu, Oseku u Duchcova, Otrokovicích, Třebíči či jihočeském Záblatí. K dispozici má Charita také 28 nízkoprahových denních center, 67 odborných poraden a také 81 šatníků. Ke službám sociální prevence patří i 40 charitních domů pro matky s dětmi v tísni.

Kromě přímé pomoci a poradenství se Charita angažuje rovněž ve snaze o odstraňování příčin sociálního propadu a vyloučení jednotlivců a celých rodin. Usiluje například o zpřístupnění institutu oddlužení všem, jejichž dluhová situace je jinak neřešitelná, aby jim byl umožněn návrat do běžného ekonomického systému. Charita rovněž podporuje přijetí zákona o sociálním bydlení a sociálním podnikání, které by rozšířily možnosti lidí bez domova získat bydlení a práci.

Jan Oulík,
Charita Česká republika

Časopis Rodinný život o mezigeneračních vztazích

Poslední letošní číslo Rodinného života je věnováno mezigeneračním vztahům, a tematicky tak odkazuje k nadcházejícím svátkům. Nová rubrika „Pohledem církve“ nabízí tentokrát interpretaci čtvrtého Božího přikázání.

Několik úhlů pohledu na toto mnohvrstevnaté téma nabízejí rozhovory. Že prototypy moudrých a respektovaných pedagogů nemusíme hledat pouze ve filmech pro pamětníky, dokládá hned první z nich, v němž paní Věra Mičková rekapituluje své zkušenosti s profesní a osobnostní formací středoškoláků.

Řeckokatolický kněz Jozef Novický se pak dotýká složitosti mezigeneračních vztahů ve farnostech, kde působil, a poukazuje mj. na příkladu vlastní rodiny na hodnotu společné modlitby.

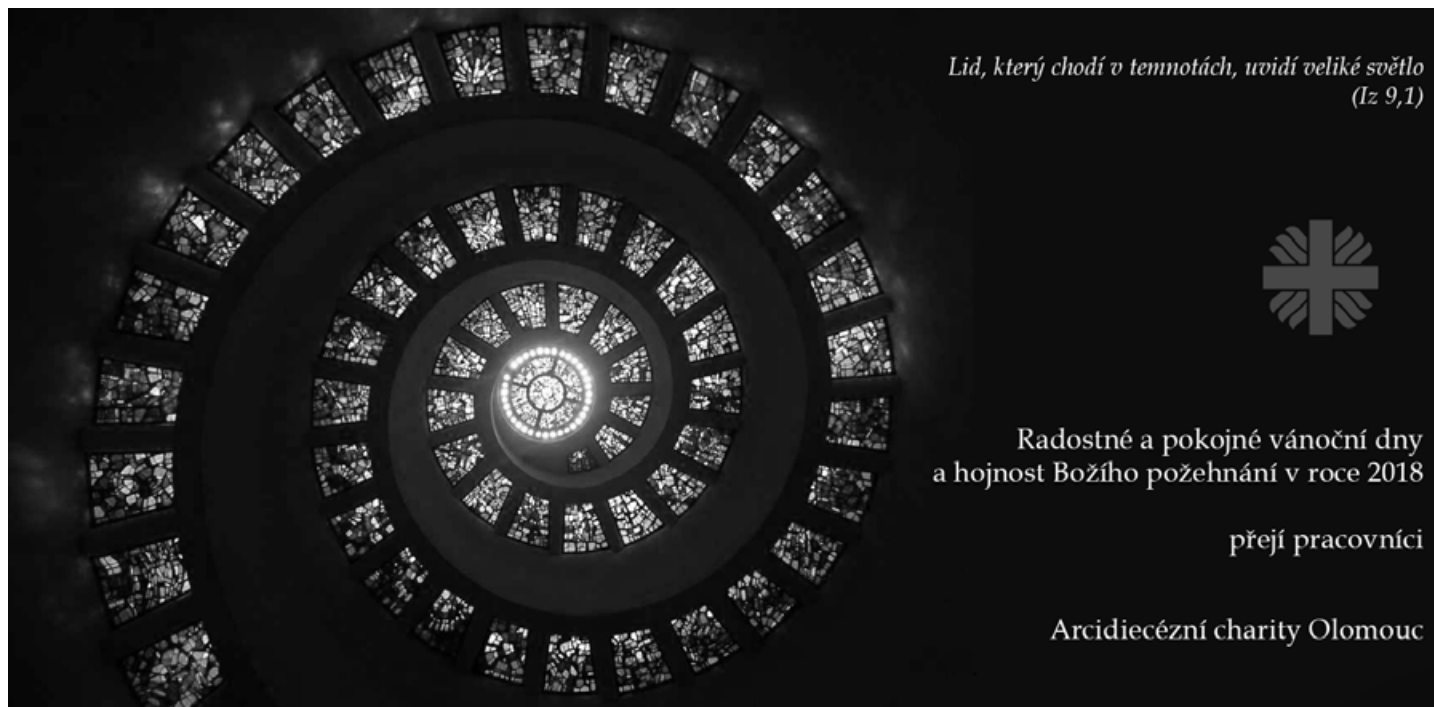
Hana Šmirková a Lucie Pokorná se dlouhodobě věnují koordinaci různých dobročinných aktivit studentů Církevního gymnázia Německého řádu v Olomouci a ve svém povídání o pro-

jektu Babičkové reflektují odhodlání mladých dělat neokázale, a přesto mnohdy životně důležité skutky.

Číslo dále nabízí příspěvky v nepravidelné rubrice čtenářského okénka, anketu a zcela mimořádně barevný fotoreport z letošní pouti rodin na Svatém Hostýně. P. Martin Sklenář píše o poslední z kardinálních ctností, statečnosti. Nechybějí ale ani tradiční výborné texty ostatních pravidelných přispěvatelů, recept či křížovka.

Předplatné či ukázkové číslo si můžete objednat na adrese:
Centrum pro rodinný život,
Biskupské nám. 2, 771 01 Olmouc,
tel.: 587 405 250,
e-mail: rodinnyzivot@arcibol.cz

*Lid, který chodí v temnotách, uvidí veliké světlo
(Iz 9,1)*

Radostné a pokojné vánoční dny
a hojnost Božího požehnání v roce 2018

přejí pracovníci

Arcidiecézní charity Olomouc

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Charita Hranice

Za poznáním do hornického podzemí

V uplynulých dnech jsme se s klienty Denního centra Archa vypravili za poznáním do Hornického muzea v Ostravě.

Hned v úvodu prohlídky jsme zažili velký zážitek, neboť jsme se výtahem přepravili do chladných a tmavých hlubin hornického podzemí. V prostorách dolu jsme viděli figuríny horníků, které simulovaly činnosti, kterým se horníci při své práci věnovali, a o tom, že to byly činnosti opravdu náročné, vypovídaly figuríny ležící v malém prostoru na břicho nebo na zádech s pracovním náradím v ruce. Dále jsme si prohlédli vybavení a pracovní uniformy, které používali horníci při své práci. Už z prostředí bylo jasné, že tato profese je velmi fyzicky náročná a nebezpečná, neboť prostředí chodeb v dole bylo úzké a stro-

py nízké, takže hrozil mimo jiné úraz hlavy při bouchnutí. Proto se někteří z nás vybavili ochranou přilbou. Pan průvodce, který sám v dole pracoval několik let, obohatil svůj výklad o několik napínavých historek, které při své práci zažil.

Výlet se všem líbil, byl zajímavý na informace a akční na nové zážitky a už teď se těšíme, za jakým poznáním vyjedeme v příštím roce. A vy, milí čtenáři, se můžete alespoň prostřednictvím fotografií přenést do tajuplných hlubin dolů.

*Eva Hynčicová DiS.,
sociální pracovníce DC Archa*

Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov

Andělé s červenými auty

Metodovy prsty se rozeběhly po klapkách harmoniky. Písňe hrál a zpíval jen ty oblíbené. Hlavu sklopenou. Nemohl se na ně dívat. Nedokázal to. Bylo mu jich líto. Seděli tam na vozíčkách, leželi na polohovacích postelích. Nemohoucí, odkázáni na pomoc druhých. A přesto to pro něj bylo to nejúžasnější publikum, jaké kdy v životě měl.

Radost v očích těch lidí ho dojala doslova k slzám. A ani se za ně nestyděl. Život mu nastavil zrcadlo, a on si musel přiznat, že je jako oni – starý, odkázaný na pomoc druhých. „Myslím si, že tenkrát, když hrál klientům Charity, se konečně smířil s tím, že už opravdu doma sám být nemůže. Víte, přicházel o zrak a měl spoustu dalších zdravotních problémů,“ vzpomíná na vyprávění svého strýce Metoda jeho příbuzná Marie. Připouští, že pro něho muselo být velice těžké opustit svoji chalupu, kterou si vlastníma rukama postavil. A co teprve jeho les, kde byl dennodenně. „Víte, on byl starý mládenec, celý život žil sám. Sám se naučil i hrát na harmoniku.

Bylo jen těžko představitelné, že by si někde zvykl, navíc měl už přes osmdesát. Přesto si pak pobyt v charitním domě na Halenkově nemohl vynachválit. Neustále mi opakoval, že kdyby věděl, jak se bude mít, udělal by to už dávno. Nevím, jestli jsem ho někdy viděla tak spokojeného – vlastně šťastného.“

Dalo by se říci, že lidé jako Metod jsou typičtí klienti Charity Nový Hrozenkov. Osoba vyššího věku, žijící v kopcích, často na samotě, která se bez pomoci druhého neobejde, a proto využije služeb místní Charity.

Vzpomínání i výlety

Další pomocí je nejen pro místní seniory, ale i jejich rodinné příslušníky, charitní Denní stacionář Slunečnice, který v průměru využívá na 20 osob – převážně seniorů. Zde mohou babičky a dědečkové pobýt se svými vrstevníky během dne. A nejen oni – další cílovou skupinou jsou osoby s tělesným postižením i s mentálním postižením nižšího stupně (od 16 let).

Pro všechny je připraven pravidelný program, který je přizpůsobený jejich věku i výjimečnosti. Velký důraz je kladen na vzpomínky, jež jsou často společnou nití k rozhovorům u všech... A tak se poslouchají vinylové desky s hity let dávno minulých,

zpívá se, tančí, čte „červená knihovna“, ale třeba taky dere peří, kroutí březové metly, pečou a vaří se tradiční valašské dobroty nebo se jezdí na výlety. Nemalým přínosem je v tomto směru šestnáctimístný charitní autobus pro sociálně potřebné, jenž získala Charita Nový Hrozenkov díky Programu švýcarsko-české spolupráce. „Víte, já normálním autobusem jezdit nemůžu – nenastoupím do něho. Ale ten náš, charitní, co je i pro vozíčkáře, to je jiná,“ vychvaluje si službu paní Ludmila (82 let), jež se pohybuje za pomoci chodítka. Na výlety prý jezdí moc ráda. Asi nejraději na poutní místa. Letos si užila například zájezd na Turzovku a Svatý Kopeček.

Jen v zimě

„Přijďte se podívat na moje kvítečka, ještě než odjedu,“ mrkne na mě spiklenecky téměř devadesátiletá paní Veronika. V charitním domě strávila loňskou zimu. Nastěhovala se v listopadu a v dubnu se vrátila zpět do svého domku v kopcích. Využila tak další ze služeb, které místní Charita starousedlíkům nabízí. Zimy tady na Valašsku totiž umějí být velice tvrdé, konečně jak to ukázala zrovna ta poslední. „Těším se domů, to víte, že jo. Ale je tam i strach. Mám problémy s dýcháním, špatně chodím,“ neskrývá své obavy usměvavá žena a pyšně mi ukazuje květinami přeplněnou okenní římsu ve svém charitním pokojíčku. „Ale do stacionáře budu chodit i tak. Je tu veselo. Popovídáme, zazpíváme, něco pěkného vyrobíme. Všichni jsou tu hodní. A kdyby bylo zle, pomůžou,“ odmlčí se na chvíli. „Škoda, že jste nepřišla dřív, dala bych vám kočku, co jsem uháčkovala. Teď už nemám. Tady ty jsou zamluvené,“ kývne hlavou směrem k televizi, vedle které leží natažené – jak dlouhé tak široké - háčkované kočky. „Anebo se stavte, letos v zimě tu zase budu, udělám vám nějakou.“

Asi jen těžko je možné si představit, jak by všichni tito lidé mohli na valašských kotářech bez denní pomoci místní Charity fungovat. I z jejich reakcí je zřejmé, že si to sami uvědomují. Svěrázně to vystihl jeden z nich, šestadevadesátiletý pan Ludvík: „Oni jsou jak strážní andělé, jenom nemají křídla. Místo toho jezdí červeným autem.“

*Renata Holčáková,
Charita Nový Hrozenkov*

Stacionářské dobroty i veselí

„Enem, aby tu nekdo nepřišel,“ směje se potutelně paní Maruška, když se ustrojuje do další z mnoha vtipných módních kreací. V halenkovském stacionáři právě probíhá focení v kostýmech. A je veselo. „Už nám chybí jenom kočár – jsme jak ruské carevny,“ směje se dáma s liškou na krku. „Dóóost, už sa nemožu ani smít, jak mňa od smíchu bolí břuch,“ škytá její sousedka a zálibně se prohlíží ve velkém zrcadle...

A máme tady další akci - pečení trubiček. Našim dámám to šlo krásně od ruky, a ta chuť! Na jazyku se jen rozplývaly – „byly jako dech“. Nabízíme recept: Dobré listové těsto rozválíme, nakrájíme na pásky a namotáváme na trubičky.

Uděláme sníh: 3 bílky ušleháme nad parou a postupně zašleháme 21 dkg cukru. Trubičky naplníme a lehce pocukrujeme.

A do třetice všeho dobrého nemůžeme nezmínit převzácnou návštěvu, která zavítala do našeho stacionáře 5. prosince. Nebyl to nikdo jiný než jeho svatost Mikuláš s nebeským andělem a jedním bídným pekelníkem. Čas si našli opravdu na všechny klienty, zaměstnance nevyjímaje. Zda někdo z přítomných propadl pecku, se do uzávěrky prosincových Informací ACHO nepodařilo zjistit.

*Renata Holčáková,
Charita Nový Hrozenkov*

Charita Olomouc

Adventní věnce pomohou potřebným z farností i dětem v Ulánbátaru

Olomouc – Svíčky, korpusy na věnce, krabice sušených ovocných ozdob zaměřily začátkem prosince z Charity Olomouc do jednotlivých farností olomouckého děkanátu, kde proběhla výroba benefičních věnců, jejichž výtěžek je tradičně darován potřebným. Koupí věnce v rámci benefiční akce, která se uskutečnila 3. prosince, přispěli věřící lidem v nouzi ve své farnosti a tradičně již sedmým rokem dětem v dětském domově ve vzdáleném Ulánbátaru.

Adventní věnec je v západních křesťanských církvích pomůckou k symbolickému odpočítávání čtyř týdnů adventu – doby příprav na Vánoce. Smyslem každoroční benefiční akce je spojit dobu očekávání příchodu Spasitele s pomocí nejpotřebnějším. Část výtěžku z prodeje je každoročně věnována k nezištné podpoře rodin a jednotlivců ocitajících se v nouzi přímo ve farnostech, část směřuje na provoz dětského sirotčince v Ulánbátaru. „V loňském roce jsme například z výtěžku adventních věnců zaplatili nákladnou speciální rehabilitaci hendikepovanému chlapci z farnosti,“

přiblížila Alžběta Kučerová, vedoucí farního střediska Svatý Kopeček. Finanční podpora pro dětský domov Verbist Care Center bude poskytnuta na úhradu části provozních nákladů, jejichž pokrytí je v Mongolsku velkým problémem.

Ve farnosti Svatý Kopeček u Olomouce se každoročně v rámci benefiční akce adventních věnců schází přibližně 25 dobrovolníků. „Věnce vyrábíme vždy těsně v pátek nebo v sobotu před první adventní nedělí, aby byly co nejčerstvější. Za jedno odpoledne tak vyrobíme kolem 80 věnců,“ upřesnila Alžběta Kučerová. Do akce se zapojily farnosti sv. Václava, klášter dominikánů v rámci kostela Neposkvrněného početí Panny Marie, Hodolany, Hejčín, VKH působící v akademické farnosti, klášter kapucínů v rámci farnosti sv. Michala, Církevní gymnázium Německého řádu Olomouc a farnosti olomouckého děkanátu Sv. Kopeček, Hněvotín, Velká Bystrice a Dolany.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

„Andílci“ poletovali, zdravotní sestry a pečovatelky zpívaly

Netradiční zážitek připravily svým klientům pracovnice střediska sv. Alžběty Charity Olomouc. S přípravou programu na Mikulášskou besídku si totiž vystačily samy. Nacvičily koledy, vyrobily dárky, připravily občerstvení a na závěr přivedly své vlastní ratolesti přestrojené za anděly a čerty. Nikdo netušil, že mezigenerační setkání bude tak obrovskou vzpruhou pro všechny zúčastněné...

Pracovnice střediska se scházely po tři odpoledne po práci a připravovaly dárky pro klienty. Srdíčka z drátků ozdobená korálky a mikulášské balíčky rozdali klientům jejich vlastní „andílci“. „Když děti uviděly přijíždějící paní na vozičku, přiběhly, chopily

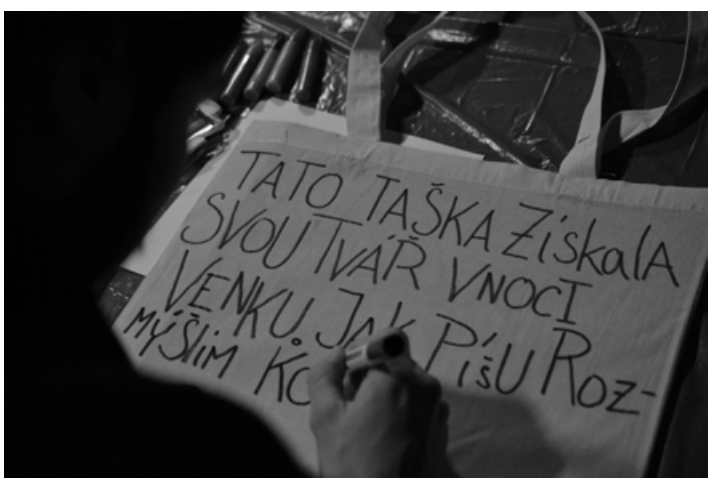
se vozičku a nemocnou paní do místnosti dotlačily. Bylo to, jako by ji vezli andělé,“ vypráví nejsilnější zážitky z besídky Jarmila Pachtová, koordinátorka pečovatelské služby. Zdravotní sestry společně zahrály a zazpívaly svým klientům vánoční koledy, ke kterým se na housle přidala i paní z řad klientů posluchačů.

„Je nádherné občerstvit se pohledem na děti, takovou radost jsem naposledy prožívala, když jsem byla malá,“ loučila se slovy upřímného dojetí s pracovníky Charity jedna z klientek střediska sv. Alžběty.

*Eva Štefková, Charita Olomouc
Foto: Jiří Kopáč*

Korunní pevnůstka hostila nocležníky olomoucké Noci venku

Olomouc – Pátý ročník celorepublikové benefiční akce, jejímž smyslem je přiblížit veřejnosti problematiku lidí bez domova, proběhl v letošním roce ve čtvrtek 23. listopadu v areálu Korunní pevnůstky v Olomouci. Koncerty, divadelní představení, filmová projekce a výtvarné aktivity pro děti přilákaly návštěvníky všech generací. Největší odvážlivci, kteří složili hlavu na improvizované místo pod širým nebem, získali za noc strávenou venku originální pamětní certifikát.

Sychravé listopadové počasí neodradilo olomoucké účastníky, aby dorazili ve večerních hodinách na Korunní pevnůstku a užili si bohatý kulturní program. Novinek bylo v letošním roce hned několik. Organizační otěže převzala Univerzita Palackého a v souvislosti s tím se v Olomouci změnilo i místo konání letošního ročníku. „Když jsme zvažovali, kde uskutečnit pátý ročník akce, logicky padla volba na Pevnost poznání – místo spjaté s univerzitou,“ uvedl Ondřej Martínek z Univerzity Palackého v Olomouci.

Návštěvníky během večera zahřál teplý guláš z polní kuchyně hranické posádky Armády ČR stejně jako čaj v originálních hrnečcích z občůdku U Samaritána. Zájemci o komentovanou prohlídku ve squatech letos zavítali s terénním pracovníkem Charity Olomouc na Tabulový vrch. „Navštívili jsme rozsáhlý bývalý vojenský objekt, kde v současnosti přebývá 8 až 10 lidí bez domova. Samozřejmě jsme šli jen do míst, kde nikdo nebyl. I tak si lze utvořit obrázek o životě, jaký vedou lidé v tak zchátralém a neobyvatelném prostředí,“ přiblížil David Geisler, terénní pracovník Charity Olomouc.

Novinkou byla spolupráce s animátory Pevnosti poznání, kteří se postarali o doprovodné výtvarné aktivity pro děti, a poprvé se přímo na místě uskutečnil prodej zboží z druhé ruky z občůdku u Samaritána Charity Olomouc. Návštěvníci si mohli vybrat ze širokého sortimentu teplého oblečení, pro děti byly připraveny plyšové hračky. Po ukončení kulturního programu zůstalo na místě 7 největších vytrvalců, aby na vlastní kůži zakusili noc venku v zimě bez přístřeší.

Vstupenkou na akci byly již tradičně trvanlivé potraviny, které Charita Olomouc využije v zimním období pro přípravu polévek v nízkoprahovém denním centru střediska Samaritán pro lidi bez domova. Celkem bylo vybráno 189 kusů trvanlivých potravin – nejvíce rýže, těstovin a luštěnin. Zimní provoz centra zahájila Charita Olomouc letos již od 23. listopadu.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Tříkráloví koledníci přijmou biskupské požehnání v katedrále sv. Václava

Olomouc – Už za dva týdny je budeme potkávat v ulicích našich vesnic a měst. Před tím však, než se vydají šířit poselství o narození Spasitele a koledovat ve prospěch potřebných, obdrží tříkráloví koledníci Arcidiecéze olomoucké biskupské požehnání. Slavnostní mše svatá se uskuteční v katedrále sv. Václava v sobotu 30. prosince v 10:00 hodin. Charita Olomouc přichystala pro tříkrálové dobrovolníky z blízka i z daleka bohatý doprovodný kulturní program.

Stejně jako dávní mudrci z Východu, vydají se začátkem ledna malí i velcí koledníci do ulic s radostnou zvěstí, že Bůh je uprostřed nás. Připomenou, že Syn Boží přišel na svět, ne aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a prokazoval dobrodiní. Pod klenbou katedrály sv. Václava udělí koledníkům požehnání na cestu nově vysvěcený biskup Josef Nuzík. „Počítáme s účastí kolem čtyř stovek návštěvníků. Hlásí se nám koledníci z Hranicka, Kojetínska, ale i Zlínska, Valašska a Jižní Moravy,“ sděluje Vojtěch Petroš, asistent ředitelky Charity Olomouc.

Pro tříkrálové dobrovolníky je připraven v odpoledních hodinách navazující doprovodný program v podobě prohlídky Arcibiskupského paláce a Vlastivědného muzea v Olomouci.

„Na oběd zveme dobrovolníky do našich kaváren Bistré krávy a Betreky na poctivou domácí zelňačku a české buchty, které upečou dobrovolnice ze svatokopecké farnosti,“ přiblížila koordinátorka akce za olomouckou Charitu Jana Březinová. Myšlenku uskutečnit dobročinnou sbírku poprvé vyslovil před osmnácti léty právě olomoucký arcibiskup Jan Graubner a k účasti vyzval Charity v olomoucké arcidiecézi. V roce 2000 se konal tzv. „nultý ročník“ Tříkrálové sbírky a již tehdy se zapojily desítky dospělých a dětí. Dnes jsou to tisíce dobrovolníků po celé České republice, kteří u prahů domácností, v ulicích i na náměstích předávají poselství o narození Božího syna a prosí ve prospěch těch, kteří si neumí sami pomoci. V letošním roce oslaví Tříkrálová sbírka osmnácté narozeniny.

Významné městské instituce navštíví koledníci olomoucké Charity za doprovodu muzikantů z Konzervatoře Evangelické akademie v Olomouci v pátek 5. ledna 2018.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Na Svatém Kopečku vznikne nový domov pro nemocné a opuštěné

Olomouc, Svatý Kopeček - Charita Olomouc děkuje sestřám premonstrátkám za poskytnutý prostor pro novou službu Domova sv. Anežky na Svatém Kopečku u Olomouce. Domov bude sloužit chudým lidem, kteří jsou v důsledku špatného zdravotního stavu odkázáni na pomoc druhých. Provoz dvou propojených služeb, azylového domu a pečovatelské služby, zahájí středisko Samaritán v prostorách zařízení už od 1. února 2018.

Charita Olomouc získala potřebné prostory pro otevření nové služby, o jejíž zavedení už dlouhou dobu usiluje. „Domov je určen pro lidi ocitající se v tíživé situaci, kteří jsou nemocní a nesoběstační z mnoha závažných důvodů a potřebují více pomoci a péče, aby mohli důstojně dožít či překonat náročnou životní etapu,“ sdělila Ludmila Gottwaldová, ředitelka Charity Olomouc. Jedná se o lidi, kteří jsou například propuštěni ze zdravotního zařízení, nebo bydlí na ubytovnách a náhle se zhorší jejich zdravotní stav. Navíc jsou často bez finančních prostředků.

S nedostatečnými možnostmi pomoci pro tuto skupinu lidí se potýká nejen Charita Olomouc, ale i města, zdravotnická zařízení a celá řada sociálních služeb. Nově vznikající Domov sv. Anežky s kapacitou 30 lůžek bude sídlit v prostorách Norbertina. „I když je jeho umístění prozatímní, zásadním způsobem pomůže řešit jeden z palčivých sociálních problémů v regionu,“ uvedl Petr Prinz, vedoucí střediska Samaritán. Víceúčelové centrum Norbertinum sester premonstrátek na Svatém Kopečku u Olomouce ukončí svoji činnost k 31. prosinci 2017. Charita Olomouc připravuje vše potřebné, především vybírá pro Domov sv. Anežky nové pracovníky.

*Eva Štefková, Charita Olomouc
Foto: Jindřich Štreit*

Teplé zázemí nočního centra a štědrovečerní nadílka pro lidi bez domova

Olomouc – Zájem o přespání v noclehárnách Charity Olomouc převyšuje v zimním období nabídku volných lůžek. Středisko Samaritán otevřelo v nízkoprahovém denním centru noční provoz. S blížícími se vánočními svátky zároveň probíhají přípravy na Štědrý den. Charita zve každoročně ke štědrovečerní večeři na tři stovky lidí bez domova. V denním centru se večere účastní kolem 220 lidí žijících na ulici, pro dalších asi 60 lidí v azylových domech je kromě večere připraven i štědrovečerní program. Charita počítá s přípravou až 315 porcí řízků a bramborového salátu.

S příchodem chladného zimního počasí každoročně vzroste počet lidí bez domova, kteří žádají o přespání v charitních noclehárnách. „Už v říjnu a listopadu jsme evidovali kolem 50 lidí, kteří se z kapacitních důvodů nedostali na noclehárnu. Noční provoz jsme tak v nízkoprahovém denním centru letos zahájili už 23. listopadu,“ sdělila Iveta Kráčmarová, koordinátorka charitních nocleháren. Lidé, pro které již není místo na noclehárně, zde mohou přečkat noc ve vytápěné místnosti, k dispozici mají teplý čaj pro zahřátí, mikrovlnku, mohou se osprchovat.

V terénu není situace o nic jednodušší. Terénní pracovníci s příchodem zimy navíc objíždějí i lokality, kam běžně nechodí, aby zjistili, jak jsou na tom lidé přebývající pod provizorními přístřešky či ve stanech. „Zaměřujeme se hlavně na osoby se zdravotním problémem, protože zima se vždy projeví na jejich zdraví – jejich životy jsou ohroženy. Snažíme se je motivovat, aby řešili svůj zdravotní stav včetně sociální situace,“ nastínila situaci koordinátorka terénního programu Veronika Machálková.

V azylových domech již probíhají předvánoční přípravy. „Máme napečeny linecké, perníčky, vanilkové rohlíčky, kokosky. Před samotným Štědrým dnem navštěvujeme klienty v azylových bytech, rozdáváme jim vánoční balíčky a vánočky s pozváním na společný štědrovečerní program,“ přiblížila Kamila Drtilová, sociální pracovnice střediska Samaritán. Nadílku v podobě vánočních balíčků obdrží na Štědrý den i všichni klienti nízkoprahového denního centra, pro které je

zároveň připraven namísto obvyklé denní polévky štědrovečerní slavnostní chod a na Boží hod teplý kabanos s chlebem a hořčicí.

I v letošním roce proběhne tradiční setkání klientů azylových domů s arcibiskupem Janem Graubnerem u „vánoční“ polévky. Klienty dále čeká společná prohlídka některého z olomouckých kostelů a společná štědrovečerní večeře na Wurmově 5. „Celkový maximální počet klientů na azylových domech a azylových bytech je 63 osob. Ne všichni však využijí nabídky strávit Štědrý den společně. Předběžně počítáme s účastí asi 25 lidí,“ upřesnila Kamila Drtilová. Veškerý program pro klienty azylového domu je ryze domácího a soukromého charakteru.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Příprava materiálu, pečetění pokladniček. Charita chystá osmnácté tříkrálové koledování

Olomouc – Pracovníci a dobrovolníci Charity Olomouc se v těchto dnech nezastaví. Probíhá příprava jedné z největších dobrovolnických akcí ve prospěch potřebných v České republice, která v lednu oslaví již osmnácté narozeniny. Do jednotlivých obcí a farností olomouckého děkanátu je před tříkrálovým koledováním třeba přichystat, rozdělit a rozvést potřebný sbírkový materiál. Příprava tříkrálového materiálu bude probíhat přibližně až do 15. prosince, poté se uskuteční rozvoz do jednotlivých obcí. Tříkráloví koledníci se vypraví do ulic tradičně v první polovině ledna.

Konec listopadu až do poloviny prosince se v Charitě Olomouc nese v předznamenání nadcházející lednové sbírky. Charitě vévodí království banánových krabic napěchovaných tříkrálovými kasičkami, cukříky, stohy kalendářků a dalších nepostradatelných klasických propriet Tříkrálové sbírky. Než vypukne novoroční hemžení malých i velkých koledníků v ulicích měst a vesnic, je třeba připravit spoustu nezbytností. Na prvním místě k němu patří pečetění tříkrálových kasiček. „Než opustí pokladničky dveře Charity, musí mít charitní pečeť a číslo. Druhou pečeť přidávají na pokladničku pracovníci příslušného obecního úřadu přímo v místě koledování,“ vysvětlila Terezie Tábořská, koordinátorka Tříkrálové sbírky olomouckého děkanátu.

V Charitě Olomouc se do příprav materiálu zapojují celkem 25 dobrovolníků. Pečeť na kasičkách je třeba přelepit izolepou, aby je sníh a déšť nerozmočil, současně probíhá tisk, řezání a vkládání tříkrálových průkazek do plastových obalů. „Pro vedoucí skupinek a místní asistenty připravujeme každý rok pokyny, kterými je nutné se řídit, pro každého koledníčka a rodiče základní instrukce včetně kartičky s uvedením informací, na co peníze z Tříkrálové sbírky Charita použije. Kromě toho naši dobrovolníci vkládají křídý do křídniček, chystají korunky, šijí kostýmy pro tříkrálové koledníčky a vykonávají spoustu dalších činností,“ vypočítává Milada Malíšková, koordinátorka dobrovolníků Charity Olomouc.

Koledovat ve prospěch potřebných vyrazí do ulic v olomouckém děkanátu 1. ledna kolem 1420 koledníků a vedoucích skupinek. Z výtěžku podpoří Charita Olomouc domácí hospicovou péči, vytvoření nových prostor pro starší nemocné lidi bez domova, rekonstrukci a zajištění vybavení pro 7 sociálních bytů, vytvoření fondu pro rychlou pomoc lidem v akutní krizi a rovněž volnočasové aktivity dětí z rodin ohrožených sociálním vyloučením.

V loňském roce se v olomouckém děkanátu společně sklonily stovky dobrovolníků k potřebám těch, kteří si sami nedokáží pomoci. Podařilo se tak vykoledovat 1 437 034 Kč.

Tříkrálová sbírka 2018 proběhne ve dnech 1. – 14. ledna 2018. Tradiční slavnostní mše s žehnáním koledníků pro celou arcidiecézi bude slavena v letošním roce 30. prosince v katedrále sv. Václava v Olomouci.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Oblastní charita Uherský Brod

I vy můžete pomoci opuštěným seniorům

Centrum seniorů je sociálně aktivizační služba Oblastní charity Uherský Brod. Je určena seniorům z Uherského Brodu a okolí. Pracovníci této služby nabízí pravidelné návštěvy seniorům, kteří se ocitnou z důvodu nemoci či za jiných okolností, v izolaci, v osamění, a nemůžou si sami zajistit kontakt s okolím. Služba je poskytována v domácnosti uživatele, a to zdarma. V rámci návštěv pracovníci Centra seniorů s těmito lidmi procvičují paměť pomocí vzpomínek, cvičí s nimi jemnou motoriku, ale pomáhají jim i v orientaci v sociálních dávkách a podobných důležitých náležitostech. Účastní se s nimi i společných modliteb, pokud si to senior přeje.

„Podle našich zkušeností, ač se to na první pohled nezdá, je v obcích regionu takových opuštěných lidí mnoho. Pokud i vy máte ve svém okolí někoho, o kom si myslíte, že by tuto službu potřeboval a uvítal, nebo byste mohli sami pomoc těmto lidem nabídnout, neváhejte se obrátit na pracovníky Centra seniorů,“ vyzývá veřejnost vedoucí Centra seniorů František Bílek.

O tom, jak mohou být služby Centra seniorů přínosné, mluví i pětáosmdesátiletá paní Marie. Ta žije v jednom z Domů s chráněnými byty na Uherskobrodsku už šest let. Pravidelně ji navštěvují pracovníci Centra seniorů Uherský Brod. Paní Marie se, jak říká, vždy na ně těší a ráda tráví čas v jejich společnosti. Ve svém bytě bydlí sama, upoutaná na lůžko. Manžel jí zemřel a rodina není schopná se o ni postarat. Je vděčná za každou návštěvu a rozptýlení v podobě procházek, luštění kvízů a dalších takzvaných aktivizačních činností je pro ni nesmírně důležité. „S děvčaty z Centra seniorů ráda řeším různé kvízy, doplňuji přísloví, řeším hádanky a podobně. Také mě těší, když se společně pomodlíme anebo si zazpíváme lidové písničky, nebo písničky, které jsem kdysi zpívala v kostele. Tyto činnosti mi zlepšují náladu, necítím se tak sama,“ říká paní Marie.

Pracovníci Centra seniorů děkují Městu Uherský Brod, obcím Dolní Němčí, Horní Němčí, Bánov, Korytná a Strání za vyjádření podpory pro tuto službu.

*Oleg Kapinus,
Oblastní charita Uherský Brod*

Bánovští seniori soutěžili, kdo vyrobí nejlepší dekoraci

Na základě podnětu sociální pracovníce Michaely Kadlčíkové se seniori z Bánova zúčastnili soutěže s názvem Podzimní dekorace. Jejich úkolem bylo vytvořit originální výtvary z dýní, listů stromů, větví jehličnanů, jeřabin, šišek a dalších darů podzimní přírody.

Pracovníci Centra seniorů nasbírali listy, nastříhali ruličky od toaletního papíru, zakoupili dekorativní věci a vymysleli, co budou seniori tvořit. Samotné tvoření proběhlo v rámci aktivizace. Klienty tato aktivita velmi bavila a své výrobky si pověsili na dveře nebo vystavili na okno. Všechny jejich výrobky byly vyfoceny, některé dostaly i zajímavý název jako: „Oko podzimu“, a fotky těchto výrobků putovaly do soutěže.

Jeden ze seniorů se v této soutěži umístil a byl oceněn, obdržel dárkový balíček s kosmetikou, což bylo pro všechny zúčastněné milým překvapením. Z tohoto dárku měl velkou radost a chlubil

se i svým sousedům. Jak se říká: „Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se“ v tomto případě neplatí, my jsme vyhráli!

Simona Vrba,
sociální pracovníce

Děláme radost ukrajinským dětem

V předvánoční době vždycky myslíme na druhé. Nejinak je tomu i v naší Pečovatelské službě Korytná. Již pátým rokem náš pečovatelský tým nemyslí s vánočním dárečkem jen na své blízké, na klienty své služby, nebo na sebe navzájem. Máme to už jako tradici, na kterou se s radostnými pocity chystáme už od září, že posíláme každý rok dáreček do dětského domova na Ukrajinu. Uvědomujeme si, že i když občas i my cítíme, že máme něčeho nedostatek, není to našťěstí láska, pozornost, nebo občasné dárečky od našich nejbližších. Kéž dáreček udělá dítěti takovou radost, jakou nám činilo jeho chystání!

Mgr. Jitka Chvilová,
vedoucí Pečovatelské služby Korytná

Ředitel Petr Houšť představil v Drslavicích činnost brodské Charity

„Víte o někom z obce, kdo potřebuje pomoc? Může jít o nemocného či opuštěného seniora, sociálně slabého člověka, nebo dlužníka, kterému hrozí exekuce, osobu bez domova a podobně. Pošlete ho k nám na Charitu, my se o něj postaráme,“ takové a mnohé další výzvy a informace zazněly z úst ředitele Oblastní charity Uherský Brod, který přijel představit veškeré služby a činnost této organizace v pondělí 13. listopadu do Drslavic.

V tamním Obecním domě se totiž v podvečerních hodinách konala beseda se seniory, kterou uspořádalo vedení obce v čele se starostou Drslavic Rostislavem Mihelem. „Podobná setkání a informování občanů považují za velmi důležité. Při komunikaci s obyvateli obcí regionu zjišťují, že povědomí o naší práci a o možnostech, které Charita nabízí, jsou u lidí velmi nízké. Veřejnost ví o Tříkrálové sbírce a v některých obcích vědí i o tom, že u nich provozujeme domovy pro seniory a domy s pečovatelskou službou, ale to je zpravidla všechno. Přitom naše činnost je daleko obsáhlejší. Nabízíme téměř dvacítku služeb pro občany regionu Uherskobrodsko, a je třeba tyto služby lidem přiblížit, například způsobem, jakým se to uskutečnilo v Drslavicích,“ podotkl Petr Houšť, který kromě představení činnosti Oblastní charity Uherský Brod poděkoval starostovi

Rostislavu Miheleovi a dalším zástupcům obce za srdečné přivítání a veškerou pozornost, která mu byla věnována.

Na dotaz, proč vedení obce ředitele uherskobrodské Charity na společenskou akci pozvalo, starosta Drslavic odpověděl: „Obec Drslavice dlouhodobě s Charitou v Uherském Brodě spolupracuje a přišlo mi zajímavé prezentovat její činnost širší veřejnosti. Mnoho lidí nezná škálu a různorodost působností, kterými se Charita zabývá. Okruh občanů - seniorů je navíc jednou z důležitých sociálních skupin ve společnosti, na které služby Charity cílí“. První muž Drslavic dodal, že byl velmi mile překvapen, s jakou pozorností si nejenom senioři, ale i organizátoři besedy vyslechli poutavou prezentaci ředitele Petra Houště. „To mě jen utvrdilo ve správnosti našeho rozhodnutí tuto prezentaci v rámci besedy se seniory uspořádat. Přidanou hodnotu přednášky pana Houště spatřuji v tom, že jeho slova směřovala k seniorům, kteří jsou z různých důvodů nejohroženější sociální skupinou v dnešním rychlém tempu moderní doby. Pevně věřím, že poskytnuté informace ze strany Charity padly na úrodnou půdu a výrazně zvýšily povědomí o její činnosti v oblasti sociálních služeb,“ dodal starosta Drslavic Rostislav Mihel.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Oblastní charita Uherský Brod

V Pečovatelské službě Korytná už byla „Ježíškova vnučata“

Naši klienti (říkejme jim třeba pan Josef a pan Jan) měli velké přání – jít na prvotní zápas ve fotbale. Své přání napsali Ježíškovi, respektive do projektu „Ježíškova vnučata“. A „vnučata“ si je našla! A na zápas FASTAV Zlín a 1 FC Slovácko je oba vzala. Po návratu jsme samozřejmě chtěli vědět, jaké byly jejich dojmy. Tak jsme zaútočili otázkami na pana Josefa.

Pečovatelka: „Kde ste to vlastně byli, pane Josefe?“

Pan Josef: „Tož jezdili sme po republice...“

Pečovatelka: „A aj ste někde zastavovali?“

Pan Josef: „... jo, na fotbale!“

Pečovatelka: „Kdo vyhrál? Zlín nebo Slovácko?“

Pan Josef: „Slovácko... jedna nebo možná aj dva nula, ale já jsem to moc nesledoval.“ (Smích) „Tam bylo tolik lidí a klobásky a pěkných ženských... Beztak su ale rád, že už su doma... meze už nejsou tak teplé, abych chtěl nejakú sbalit... Počkám do jara.“

Pečovatelka: „Ale tož užil ste si to – fotbal nebo aj to okolo. Jak ten zápas teda skončil?“

Pan Josef: „No říkám, že sem to moc nesledoval! Jane, jak to vlastně skončilo?“

Pan Jan (smích): „Slovácko prohrálo dva nula.“

Oba pánové o svém splněném přání povídali další dny každému na setkání. Oba si z tohoto splněného přání odnesli to, co zrovna právě potřebovali. A co jim bylo díky štědrému dárci splněno.

Dárci mnohdy ani úplně netuší, co tento krásný, bohubilý počin pro staršího člověka znamená. Ať už se jedná o hmotný dárek, nebo o zážitek. Pro každého z našich klientů je to něco nového, neopakovatelného, nové téma k rozhovorům, něco, čím se mohou pochlubit, děkovat za to, povídat si o tom společně s ostatními klienty, s pečovatelkami, s návštěvami, prostě se těšit z dobroty...

I my, personál Pečovatelské služby Korytná, si velmi vážíme každého dárce, který si pro svůj záměr vybral právě našeho klienta. A že fotbalem to nekončí, potvrzují klienti svými zprávami, co si kdo přál, co kdo už dostal, nebo co teprve dostane. Ať je to vlna na pletení, hodinky, zimní obuv, televize nebo koncert dechové hudby... To všechno a možná i ještě něco víc naši klienti od „Ježíškových vnučat“ dostali nebo brzy dostanou. A ať chceme nebo ne, personál Pečovatelské služby Korytná je svým klientům svým způsobem „rodinou“ a tato „rodina“ všem „Ježíškovým vnučatům“ z celého srdce děkuje a přeje všem také takové děti a vnučata. Dnes, ale i později ve stáří.

Náš dík patří i pracovníkům Centra seniorů, kteří se o zveřejnění vánočních přání našich klientů zasloužili.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Oblastní charita Uherský Brod

Prezentace tří služeb brodské Charity se těšila velkému zájmu hostů

Prezentace tří sociálních služeb brodské oblastní Charity, a to Odborného sociálního poradenství, Regionálního centra sociální pomoci a Centra potravinové a materiální pomoci, se uskutečnilo v pondělí 11. prosince v prostorách Polyfunkčního domu v Uherském Brodě.

Prezentace se zúčastnili pracovníci Oblastní charity - ředitel Petr Houšť, vedoucí Centra potravinové a materiální pomoci František Bílek, vedoucí Odborného sociálního poradenství Lenka Končítíková a sociální pracovnice Odborného sociálního poradenství Veronika Bartončíková. Pozvání přijala i vedoucí sociálního odboru Lenka Šupková, ředitelka sociálních služeb města Uherského Brodu Marie Vaškovcová, ředitelka Úřadu práce Uherský Brod Andrea Bartko se svými kolegyněmi - Kateřinou Myšínskou, Veronikou Kreislovou a Věrou Hlouškovou.

Po představení jednotlivých služeb vedli účastníci diskusi, a to i na téma potřebnosti rozšíření Odborného sociálního poradenství. Tato sociální služba je totiž prozatím provozována pouze dva dny v týdnu, a to každé pondělí a středu od 8 do 14 hodin a pak v časech sjednaných s klientem. Poradna je zřízena od dubna letošního roku a klientům je k dispozici zdarma.

Za osm měsíců provozu má služba evidováno celkem 52 aktivních klientů. Pracovnice služby ale byly nuceny 35 žadatelů o službu z kapacitních důvodů odmítnout. Většinu klientely poradny tvoří lidé, kteří se dostali do dluhové pasti. Aktuálně pracovníci služby zažádali o možnost udělení akreditace pro poskytování služeb v oblasti oddlužení. Po získání akreditace počátkem roku 2018 bude poradna moci pomáhat klientům v podání Návrhů k oddlužení.

Oblastní charita Uherský Brod

Senioři si cvičí pozornost i házením balonků

V jednoduchosti je krása, říká jedno staré rčení. A při popisu následující aktivity se sluší dodat – i smysl. Pracovníci uherskobrodského Centra seniorů totiž zavedli do takzvaných aktivizačních činností pro seniory jednoduchou, ale velmi účinnou terapii. „Spočívá v podstatě v tom, že senioři si házejí a pinkají s nafouknutými balonky. Nám, svěžím lidem to může přijít jako nuda, ale pro starší lidi, kteří mají navíc z důvodů různých nemocí zhoršené vnímání reality, například z důvodu demence, ztráty paměti a podobně, je to velmi přínosná zábava. Tato činnost je zábavnou formou nutí k pozornosti, komunikují spolu, když si míč nahrávají, a také si velmi dobře procvičí postřeh a ruce,“ vysvětlil František Bílek, vedoucí Centra Seniorů, které funguje při Oblastní charitě Uherský Brod.

Centrum seniorů aktuálně hledá ochotné dobrovolníky, kteří by chtěli občas navštěvovat seniory, kteří jsou obzvlášť osamělí.

Případní zájemci se mohou obrátit na vedoucího Centra seniorů, pana Františka Bílka.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Oblastní charita Uherský Brod

Tvořivé dílničky v Horním Němčí navodily klientům vánoční atmosféru

Klienti Charitního domu Horní Němčí si v pondělí 4. prosince zpříjemnili den výrobou vánočních dekorací a ozdobných předmětů. V pořadí podruhé se v tamním zařízení uskutečnily tvořivé dílničky pod vedením profesionální floristky Markéty Kapinusové. Akce se konala v rámci aktivit Centra seniorů, které spadá do činnosti Oblastní charity Uherský Brod. Seniorům proto při výrobě pomáhaly i pracovnice Centra seniorů. „Každý z klientů si vyrobil čtyři jednoduché předměty. Při této činnosti ochutnali nealkoholický punč a vánoční cukroví. Sváteční atmosféru zpříjemnily vánoční koledy,“ popsala dění v Horním Němčí lektorka Markéta Kapinusová. Klienti se do dílniček ochotně zapojili a netajili se svou spokojeností. „Práce mě bavila, myslím, že se nám podařilo vyrobit velice pěkné věci. Vyráběli jsme papírového andílka, vánoční přání, svícen a ozdobný zvoneček. Ještě nevím, jestli si věci nechám, nebo je rozdám příbuzným, zatím jsem si vše vystavil v pokojíku,“ podotkl s radostí v hlase v závěru dílniček jeden z klientů.

Podle vedoucího uherskobrodského Centra seniorů jsou pro klienty podobné akce velmi důležité. „Klienti zapomenou při těchto chvílích na svá trápení a bolesti. Je to vítanou příležitostí ke společnému setkání a k procvičení pozornosti a jemné motoriky. To jsou také hlavní důvody, proč tyto dílničky pořádáme,“ vysvětlil vedoucí Centra seniorů Uherský Brod František Bílek.

Tvořivé dílničky by se neobešly bez ochoty a podpory vedení a dalších pracovníků horněměčanského Charitního domu. „Rádi jsme pomohli s přípravou akce, a je dobře, že se tato aktivita v našem zařízení uskutečnila. Pro klienty jsou podobné akce příjemným a velmi vítaným zpestřením jejich života,“ poznamenala vedoucí Charitního domu Horní Němčí Markéta Zámečnicková.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Oblastní charita Uherský Brod

Charita Valašské Meziříčí

Noc venku ovládla Valmez

Charita Valašské Meziříčí se již podruhé rozhodla zapojit do celorepublikové akce Noc venku, jejíž termín připadl na čtvrtek 23. listopadu. Cílem této akce bylo otevřít problematiku bezdomovectví široké veřejnosti a zmírnit její předsudky vůči lidem, kteří se vlivem různých okolností ocitli bez domova.

Pro návštěvníky akce byl připraven bohatý program. Ten se tentokrát odehrával na zdejším Náměstí, kde byly připraveny hry a tvůrčí činnosti pro mladší návštěvníky. Tam se také rozdávala čočková polévka a čaj na zahřátí. V Café Tucan pak veřejnost mohla navštívit přednášku Honzy Husáka na téma Zážitky z cest a zaposlouchat se do písní Lucie Redlové. S velkým ohlasem se setkala ohňová show v podání skupiny Boca Fuego, kterou mohli návštěvníci zhlédnout na Náměstí. Ve 22 hodin, po ukončení doprovodného programu, byla večerka. Pět mužů a devět žen se rozhodlo strávit noc venku. Ve čtvrtek ráno v šest hodin byl budíček. V tu dobu byla venkovní teplota plus 4,5 stupně Celsia. Pro všechny nocežníky byla připravená snídaně a certifikát jako důkaz, že strávili noc pod širým nebem.

Novinkou letošní Noci venku bylo navázání spolupráce s Mezinárodním festivalem outdoorových filmů.

Ti, co se rozhodli přenocovat venku, i další zájemci o festival, měli možnost po část noci sledovat tematické filmy. Výtěžek ze vstupného činil 908 Kč. Ten pak organizátoři festivalu předali Charitě na podporu služeb pro lidi bez domova. Za což jim, i dalším jednotlivcům a organizacím, kteří se na uskutečnění Noci venku podíleli, děkujeme.

*Za Charitu Valašské Meziříčí
Martina Došková*

DÁREK JAM podpořil Charitu Valašské Meziříčí

DÁREK JAM – tak se jmenoval hudební večer, který na podporu naší Charity uspořádal v úterý 12. prosince muzikant Zbyněk Terner. Ten do rožnovské restaurace Brasserie Avion sezval své kamarády hudebníky – Z Horní dolní a dál na jih, Adama Fuksu a Davida Kudelu, Ctiba, Navalentym a skupinu Astmatic, aby návštěvníkům předvedli svůj repertoár. Vstupným byl dárek pro maminky a děti z azylového domu a pro lidi bez domova, kterým Charita Valašské Meziříčí pomáhá zvládnout složité životní situace.

Návštěvnost předčila naše očekávání, což dokazuje množství získaných dáreků - 43 kg trvanlivých potravin, 420 kusů oblečení a obuvi, 5 kusů společenských her, 52 kusů kosmetických přípravků, 5 kusů pracího prášku, 3 litry aviváže, 47 dětských knížek, 98 plyšových hraček a spousta dalších drobných dárkových předmětů. Kromě věcných dáreků návštěvníci večera darovali 4 410 Kč, za které budou zakoupeny potřeby pro lidi v tíživé životní situaci.

Z toho je patrné, že mnoha lidem není lhostejný osud druhých.

Jménem Charity Valašské Meziříčí děkujeme organizátorovi akce za skvělý nápad a realizaci hudebního večera. Děkujeme také všem účinkujícím, kteří vystoupili bez nároku na honorář, vedení restaurace za bezplatný pronájem a občerstvení. Velký dík dále patří všem, kteří přišli osobně akci podpořit a přinesli s sebou dárek.

První ročník DÁRKU JAM se vydařil. Jak organizátor akce naznačil, je třeba zavádět nové tradice. Už nyní se tedy těšíme na druhý ročník.

*Za Charitu Valašské Meziříčí
Martina Došková*

Charita Vsetín

Adventní koncert pro Charitu Vsetín

Mužácký pěvecký sbor Kosáci z Ratiboře o 1. neděli adventní spolu se svými hosty a krásnými zpěvy rozezněl a naplnil kostel Nanebevzetí Panny Marie ve Vsetíně. Posluchači na závěr Kosákům tleskali ve stoje.

Výtěžek za dobrovolné vstupné činil 7 915 Kč a je určen k zakoupení elektrických polohovacích lůžek.

Děkujeme Mužáckému pěveckému sboru Kosáci za milé a opravdové uvedení do adventní doby.

Všem dárcům za jejich příspěvek děkujeme!

*Pokojný čas prožitý v očekávání Vánoc
přeje Věra Dulavová, ředitelka Charity Vsetín*

Charita Zlín

Básně typu Mik, Mik, Miku... by letos neuspěly. Ani náhodou

Každým rokem vyvstane otázka, zda Mikulášská družina (ne) přijde do Klubu pod Kánoí, kam jsou každoročně zváni všichni zlinští charifáci. A pokud přijde, začnou pracovat nervy, zvláště u těch lehce zlobivých, zda z klubu odejdou po svých, či je nevezme pod křídlo padlý anděl. Ovšem úplně všem se orosují čela při představě, že družina bude chtít... básně. Letos se k tomu Mikuláš postavil vzpřímeně a výše popsanému stresu předešel, jak jinak, než inovací. Přijde i s kolegy, nikdo nikoho nikam odnášet nebude. Ale recitovat se bude! Vlastní tvorba, dle jasných pravidel. Dopis od Mikuláše:

Vážení a milí,

přiblížil se zimní čas, stejně letos, jako vloni přijdu mezi vás.

Tlak na inovaci sociálních služeb stále sílí, proto i ve mně dozrálo rozhodnutí, že novým trendům by bylo vhodné přiblížit i naše setkání. Nesmělým recitacím převzatých veršů, již odzvonilo, a nastává chvíle pro vlastní autorskou tvorbu, čímž inovaci učiníme za dost.

Věřte mi, že bych vám velmi rád dal prostor pro individuální prezentaci vlastní tvorby, nicméně čas je neúprosný.

Pokuste se, prosím, o společné veršované dílo (báseň) vašeho kolektivu, které mi při našem osobním setkání přednesete – formu prezentace (individuální či kolektivní) zvolte dle vašeho společného uvážení. Do básně použijte, prosím, minimálně 10 slov z přiloženého seznamu.

Charita – auto – motorka – nadšení – křídla – psanec – trolejbus – vigvam – čumák – kožich – růže – káva – telefon – mráz – tanec – koblížek – kožíšek – chlap – síla – pozvání – smích – paprsek – sníh – invalida – senior – bůček – obvaz – měsíc – slunce – úplněk – pes – koza – trpaslík – boty – ponožky – vepřoknedloželo – praxe – teorie – prase – dýmka míru

Věřím, že se budete dobře bavit a strávíte příjemně veselou adventní chvíli poezie.

Na setkání s vámi se všemi se těší

Mikuláš

Charita Zlín má svého „Pracovníka roku 2017“

Peníze jsou v každém oboru lidské činnosti důležité a je to tak i u nás. Ale co je pro mě mnohem důležitější, a ne jenom pro mě, ale především pro uživatele našich služeb je to, že často společně se svojí prací přináší naši pracovníci lidem i srdce na dlani. Potom můžeme říkat, že nejen podáváme

ruku v nesnázích, ale často přinášíme i trochu radosti těm, kteří jsou často ve složitých životních situacích. A to si myslím je důležitější, než peníze. Tuto nadhodnotu je proto nutné ocenit. Ocenění jsme nazvali, jak jinak, než „Ruka podaná v nesnázích“.

„Byl jsem poučen, že cenou je *objímací polštář*. Cena pro letošní rok sice jenom jedna, ale každému z našich pracovníků obzvláště patří kousíček onoho „*objímacího polštáře*“, protože se všichni společně podílíme na jednom díle.“ Z dopisu ředitele Vlastimila Vajdřáka, adresovaného všem pracovníkům organizace.

Dnes, po mši svaté, konané u příležitosti každoročního adventního setkání, **převzala od ředitele organizace ocenění „Ruka podaná v nesnázích“, pracovnice pečovatelské služby, paní Dagmar Kubínová.**

Oceněná je zkušená pečovatelka, která má ráda svou práci. „Paní Dáša má pro uživatele pochopení, pěkné slovo i to něco navíc – lidskost. Není pro ni problém zastoupit kolegyni, poradit té nově přijaté, či být oporou pro kolegyni takzvané služebně starší. Ona sama často říká, že si vůbec neumí představit, že by nepracovala jako pečovatelka,“ řekla na adresu oceněné vedoucí služby Zdeňka Vlčková.

Paní Dagmar Kubínová se od svého původního oboru diametrálně odchýlila před deseti lety, kdy ukončila rekvalifikační kurz pracovníka v sociálních službách a byla přijata na pozici pečovatelky zlínské Charity. Od prvopočátku bylo zřejmé, že se tazvaně našla. Uživatelé ji mají rádi, vnášejí do jejich domovů vedle profesionálně odvedené péče pochopení, milé slovo, úsměv. Také v pracovním kolektivu má své pevné místo. Ctí charitní zásady a hodnoty, je hrdá na svoji práci, je loajální k domovské organizaci.

Na otázku, zda ji někdy napadlo opustit pečovatelskou službu odpověděla, že skutečně ani jednou.

„Vím, že každý by tuto práci dělat nemohl, ale já se ráda starám o lidi, kteří pomoc potřebují. Pečuji převážně o seniory, kteří mají nejrůznější problémy a já se vždy snažím nejen dobře vykonat požadovanou péči, úkon, ale také přinést dobrou náladu. Práce v terénu je různorodá, nejednou musím rozhodnout na místě, co je pro daného člověka vhodné. A určitě to není práce jednoduchá. Denně mne ale motivuje to, že ‘moji’ klienti čekají, těší se na mne, potřebují podporu,“ řekla o sobě paní Dáša a jedním dechem dodala: „Bez naší pomoci, myslím nás, pečovatelek, by mnozí z uživatelů nemohli zůstat doma. Vždy mne hodně zasáhne, když se zhorší zdravotní stav člověka, nebo odejde navždy. Ale takový je život a já, abych mohla dělat tuto krásnou, naplňující a obohacující práci, se s tím musím vyrovnat.“

Gratulujeme paní Dagmar Kubínové a přejeme vše dobré.

Charitní pečovatelskou službu Zlín finančně podporuje Zlínský kraj, Finanční podpora z rozpočtu Zlínského kraje k zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2017, statutární město Zlín a dárci.

*Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka*

Paní Radana už ví, že přijetí nabídnuté pomoci není selháním

Obrácím se na vás v adventním čase, kdy lidé rozjímají, vzpomínají a také se snaží pomáhat těm, kteří se ocitli v těžké životní situaci, podobně jako moje rodina. Chtěla bych se tedy s vámi podělit o své myšlenky a pocity.

Žili jsme si jako normální spokojená rodina se dvěma krásnými a zdravými dětmi. Jednoho listopadového večera náš čtrnáctiletý syn doma zkolaboval a upadl do bezvědomí. Po velmi dlouho trvajících vyšetřeních mu lékaři diagnostikovali těžkou mozkovou příhodu.

Následoval transport na ARO do Brna a pak mnoho dalších nemocnic a rehabilitačních ústavů. Asi po roce jsme syna konečně mohli přivést domů. Život celé naší rodiny se navždy změnil. Syn je kvadruplegik na invalidním vozíku, naprosto závislý na svém okolí. Zůstala jsem s ním doma, a jelikož jsem sama nemocná s invalidním důchodem, starám se o syna spolu s pečovatelkami, které k nám denně docházejí. Snažíme se mu dopřát tu nejlepší péči, jakou může mít v domácím prostředí.

Na podzim to bylo sedm let, co syn onemocněl. Samozřejmě vše zanechává následky nejen na našem fyzickém zdraví, ale i psychice, protože tohle je opravdu péče 24 hodin denně. Snažíme se

synovi dávat co nejvíce, ale člověk musí také myslet na sebe a naučit se odpočívat, abychom to vše zvládali. A hlavně se člověk musí naučit NEODMÍTAT nabízenou pomoc druhých! Dlouho jsme se snažili s manželem vše zvládat sami. Ale on jediný zajišťuje rodinu finančně a při tom všem je léčba syna tak nákladná. Proto jsme s povděkem přivítali nabídku Charity Zlín, kterou nám zprostředkoval pan Ivan Skřivánek, za což mu patří naše veliké poděkování. Díky němu byl našemu synovi z prostředků Tříkrálové sbírky uhrazen léčebný pobyt v lázních Klimkovic a speciální rehabilitace, které jsme si zatím vždy hradili sami.

Člověk si většinou myslí, že musí vše zvládnout sám a mnohokrát se stydí nebo ho ani nenapadne požádat o pomoc. Myslí si, že je to jeho chyba, že něco nezvládá, ale já už teď také vím, že to není pravda. Touto cestou bych chtěla velmi poděkovat zlínské Charitě za pomoc, zvláště paní Janě Strouhalové za její ochotu, lidskost a vstřícnost při řešení našich problémů.

Přeji všem krásné vánoční svátky, rodinnou pohodu a hlavně pevné zdraví!

S pozdravem Radana Čapková

Studentky a veřejná sbírka pomáhají těžce nemocné ženě

Charita Zlín s radostí převzala záštitu nad projektem „Pro dobrý pocit UTeBe“ studentek Fakulty managementu a ekonomiky Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, který realizují v rámci předmětu Manažerská etika.

Pět studentek bylo u zrodu projektu „Pro dobrý pocit UTeBe“, jímž chtěly pomoci mladé rodině, která dlouhodobě řeší nemoc maminky dvou malých dětí. Rozhodly se vyrábět náramky, ty pak nabídnout ostatním studentům, veřejnosti a výtěžek věnovat rodině.

Elán a nadšení však vystřídala realita. S dotazem jak na to se obrátily nejen na zlínskou Charitu, ale i několik dalších neziskových organizací a jednotlivců. Ale shánění informací, jak takový

nápad uskutečnit, trvalo déle, než samy očekávaly. Čas jim nebyl nakloněn. Protože nejučenější informace získávaly ze zlínské Charity, požádaly právě zde o podporu a záštitu svého projektu.

Díky vstřícnosti zlínské Charity, ale i referentky oddělení státního občanství a přestupků právního odboru Zlínského kraje, měly studentky v rukou Osvědčení data přijetí oznámení o konání veřejné sbírky.

Nic jim již nebránilo v realizaci projektu a podařilo se jim získat výtěžek 34 302 Kč. Děkujeme studentkám i univerzitě.

*Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka*

Chtěli udělat radost Kristýnce a její mamince. Podařilo se jim to

Kristýnka je od narození postižená těžkou formou dětské mozkové obrny.

Sbírku pro Kristýnku zrealizoval během listopadových dnů kolektiv zlínské pobočky BILLA ČR ve zlínském Zlatém jablku. „Hledali jsme smysluplný projekt, který bychom podpořili. Volba padla na pomoc Kristýnce,“ vysvětlila Kateřina Žáková, vedoucí úseku čerstvého servisu a dodala: „Jsme moc rádi, že jsme mohli přispět a udělat trošku radosti Kristýnce a její mamince. Tak nějak nás to pohladilo před vánočním shonem, který nás všechny čeká.“

Zaměstnanci nesbírali pouze tvrdý plast, ale rozhodli se přispět i finančně. „Zapojili se všichni lidé z naší malé pobočky. Moc mne těší, že vedle dvou krabic s vršky předáváme prostřednictvím zlínské Charity na účet veřejné sbírky pro Kristýnku také částku 5 000 korun,“ řekl při předávání daru vedoucí pobočky Petr Kadlčák. „Strašně moc děkuje. Je to krásné, že jsou pořád lidé, kteří pomáhají,“ řekla maminka Kristýnky. Ta se, krom již zmiňovaného, radovala i z plyšáků z kolekce Láska nebeská.

*Pavla Romaňáková,
projektová manažerka*

HUMANITÁRNÍ POMOC

Vánoční balíčky zaměřily na Ukrajinu k 341 chudým dětem.

Nejmladšímu je 1 rok

Olomouc – I letos udělají čeští dárci radost chudým dětem na Ukrajině. Jejich Vánoční balíčky převezla Arcidiecézní charita Olomouc (ACHO) na Ukrajinu v úterý 12. prosince. Dárcům se podařilo nashromáždit balíčky pro 341 dětí, což je o 37 více než loni.

Ukrajinské děti si hrdě povevou veliké dárky na saních třeba zasněženou vesnicí Lopatyn. Bude jich sedmdesát dva, přičemž většina z nich je zařazena do fondu Děti v nouzi, který

ACHO podporuje. „Balíčky dostávají velmi chudé děti, jsou mezi nimi polosirotci, postižené děti či děti z početných nebo neúplných rodin. Vánoční balíček je pro mnohé jediným dárkem, který za celý rok dostanou. Některé dárky jsou obrovské a děti je neunesou, takže přijíždějí po zasněžených cestách do Lopatyna na saních. Děti se na tento okamžik těší celý rok a jsou navíc motivované, aby se chovaly slušně, pomáhaly si,“ sděluje Olesya Zhupnyk, která vede fond Děti v nouzi.

Další balíčky poputují do Bortnik (58 dětem), Kolomyji (79 dětem) a Ternopilu (132 dětem). Právě v těchto místech Arcidiecézní charita Olomouc už dlouhá léta pomáhá.

Počet dětí, které se mohou těšit na dárek, se letos navýšil na 341. Nejmladšímu obdarovanému je pouze 1 rok. „Dárci si mohli vybrat v seznamu konkrétní dítě, kterému udělají radost. A byli velmi štedří. Za jediný měsíc jsme už neměli žádné dítě k obdarování. Nejvíce balíčků nám přišlo z Hranicka,“ sděluje vedoucí humanitárního oddělení ACHO Martin Zamazal. Podle něj lidé dobré vůle v balíčcích

posílají potřebné věci, jako je oblečení či obuv nebo školní potřeby. Nechybí však ani hračky nebo knížky.

Dárky dětem předají pracovníci Charity osobně během prvního lednového týdne.

Děkujeme všem dárcům i Charitám za jejich štedrost a ochotu pomáhat.

Karolína Opatřilová, ACHO

Foto: Pavel Langer, ACHO

Tak nějak asi vypadá Ježíškova dílna ...

Poděkování dárcům projektu „Vánoční balíček“

„Jé, tady snad bydlí Ježíšek,“ vydechla překvapená paní doručovatelka, když přišla s páteční zásilkou do balíčky zaskládané kanceláře zlínské Charity. Bylo opravdu nač se dívat. Celá jedná stěna byla zaskládána úhledně zabalenými triapadesáti dárky všech velikostí a kupou sladkostí. Tak nějak si děti asi představují dílnu, kde TO má před Vánoce Ježíšek všechno nachystané, než začne nadělovat ...

Pro nás, když jsme s vámi mohli hovořit o lásce, s jakou jste vstupovali do akce - jsou ty balíčky naplněné opravdu něčím výjimečným. Říkala mi jedna z vás: „Na tuto akci se těším celý rok. Nakupování dětem v ne až tak daleké Ukrajině si opravdu užívám. Baví mně snad víc, než nakupování pro mé blízké, kteří mají všeho dost, zatímco tady vím, že děti budou mít velkou radost a vše přijmou s vděčností.“

Když jsem vaše dárky viděla, prožívala jsem velkou radost - nad láskou, s jakou obdarováváte potřebné malé i ty větší děti. Jistě i pro nás všechny, kteří jsme se akce zúčastnili, znamená, že si vánoční radost prodloužíme ještě daleko po Vánocích.

A tak děkuji vám všem, kteří jste zastoupeni od dětí školního věku až po seniory, za vaši důvěru. Balíčky v pondělí, 4. prosince 2017, opustily Zlín, byly převezeny do Olomouce, kde se setká všech 341 balíček z celé olomoucké arcidiecéze. Odtud pak budou pokračovat do cílových měst. Tam pak do sirotčinců a sociálně slabých rodin, kde je děti i se sladkostmi, které se povevou zvláště, budou v prvních lednových dnech nového roku dostávat.

**Požehnaný čas přeje Noela Frolková,
Charita Zlín**

Charita a firma Koutný obleče přes 1 000 lidí v nouzi

Olomouc - Kabáty, obleky, saka, kalhoty i vesty zaplnily v provincii celý prostor skladu Arcidiecézní charity Olomouc. Přes 1 400 kusů oblečení dodala firma Koutný s.r.o. Slušivé oděvy poputují k potřebným lidem. První várku vyšle Charita během ledna na Ukrajinu...

I lidé, kteří jsou v nouzi, se ustrojí, a to díky daru firmy Koutný. Ten čítá 15 krabic s kalhotami a vestami a potom kabáty, obleky a saka zavěšená na více jak 1 100 ramínkách. „Jsme rádi, že můžeme alespoň tímto pomoci a věříme, že tímto darem pomůžeme zlepšit život lidem, kterým osud nepřál tak jako nám,“ sděluje za firmu Petra Koutná.

Šaty dělají člověka

Oděvy poputují k potřebným mužům například na Ukrajinu. Kabáty a saka je nejen zahřejí. Mnozí totiž nemají peníze na to, aby si pořídili slušné oblečení, které přitom určité situace vyžadují. „Přece jen se říká: Šaty dělají člověka. Darované oblečení tak využijí muži ze sociálně slabých rodin pro běžné nošení, ale může se hodit třeba i v případě, že půjdou na pracovní pohovor, čímž se zvýší jejich šance práci získat,“ říká vedoucí humanitárního oddělení ACHO Martin Zamazal.

Ukrajina se aktuálně potýká s velkou nezaměstnaností, ale také frustrací z bezvýchodné situace, která u mnohých lidí vede až k alkoholismu.

Spousta mužů se vrací z válečného konfliktu na východě země s psychickými problémy. Přicházejí o zaměstnání, oni i jejich rodiny nemají peníze na bydlení, ani na jídlo...

I v naší zemi jsou lidé, pro které je podobné oblečení luxusem a nemohou si ho dovolit i přes to, že ho potřebují.

Dar tak pomůže také mužům, kteří jsou klienty sociálních zařízení Charit olomoucké arcidiecéze.

Děkujeme firmě Koutný s.r.o. za její ochotu pomáhat.

Karolína Opatřilová, ACHO

Foto: P. Langer, ACHO

V Kontejneru pro Haiti jedou i čtyři tatrovky

Olomouc – Čtyři tatrovky zaparkovaly mezi humanitární pomocí v Kontejneru pro Haiti, který Arcidiecézní charita Olomouc (ACHO) koncem listopadu vypravila do Karibiku. Plastové hračky potěší malé děti ze severozápadní části země, kde ACHO už dlouhá léta pomáhá. Do čtyřicetistopého kontejneru se vešly sklolaminátové desky pro stavbu přístřeší, 28 šicích strojů, vybavení pro šicí dílnu, nářadí, oblečení, zdravotní a školní pomůcky či školní lavice a židle, a sportovní potřeby pro děti. To vše doplňuje na Haiti během ledna 2018.

Příprava humanitární sbírky Kontejner pro Haiti zabrala pracovníkům ACHO a dobrovolníkům téměř půl roku práce. „Sbírku jsme vyhlásili v červnu a už v srpnu se nám s pomocí dárců podařilo naplnit jednou tak velký kontejner. Poté bylo třeba všechny

věci roztřídit, vyčistit a opravit. Dále jsme je museli ošetřit proti roztočům a napaletovat,“ poodhaluje zákulisí sbírky humanitární pracovníce ACHO Klára Löffelmannová.

V sychravých dnech pomáhala Charitě necelá dvacítka dobrovolníků. Zabrat jim daly například školní lavice, jejichž spodní desky byly polepené žvýkačkami nebo desítky berlí, které bylo třeba vydezinfikovat a snížit na nejmenší velikost. Nad bezpočtem letního oblečení se ve skladu zapotila třeba Denisa z Olomouce. „Na letní škole rozvojové spolupráce jsem potkala lidi z Charity a dozvěděla se o jejich činnosti na Haiti. Vždycky mě bavilo pomáhat druhým, a tak jsem rozhodla se zapojit. Třídění oblečení jde dobře a rychle a člověk z toho má dobrý pocit,“ říká Denisa. Humanitární sbírka byla připravená na 19 paletách.

Koncem listopadu vyrazila v kamionu po silnicích do Německa, v půlce prosince pak vyplula z přístavu v Hamburku po moři směr Haiti. Téměř jedenáctitunovou zásilku převezme Renee Quadros, která vede školu, nutriční centrum a šicí dílnu v haitském Gonaïves. „Nábytek ze sbírky poslouží dětem v naší škole, látky, krejčovské náčiní a šicí stroje zase pomohou v šicí dílně, kde se učí řemeslu chudé ženy. Šicí stroje se na Haiti sice dají koupit, vydrží ale velmi krátkou dobu, takže tato sbírka je pro nás velkou pomocí. Děkujeme Charitě a českým dárcům,“ vzkazuje do České republiky sestra z řádu sv. Josefa. Sbírka pomůže ještě v Baie de Henne.

Zajímavé bonusy, které dárci do sbírky připojili: Dřevěné natáčky na vlasy, rameno na žehlení rukávů či trikot na láhev slivovice s nápisem Na zdraví.

Děkujeme jednotlivcům a firmám (Koutný, Tempish, PAMA a TRADIX UH), kteří se do sbírky Kontejner pro Haiti zapojili.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Díky za Kontejner pro Haiti

Olomouc - Bubenické vystoupení Jumping Drums, projekce aktuálních fotografií z Haiti od Jakuba Kociána a Víta Kanyzy, raut s haitskými specialitami... To a mnohem více si vychutnali lidé dobré vůle z řad jednotlivců, Charit a firem, kteří pomáhali se sbírkou Kontejner pro Haiti. Haitský večer ovládl bistro Bistrá kráva 13. prosince.

Foto: Pavel Langer, ACHO

Informace Arcidiecézní charity Olomouc, prosinec 2017 (jen pro vnitřní potřebu)
Kontakt: ACHO, Křížkovského 6, 779 00 Olomouc, tel.: 581 115 216, e-mail: karolina.opatrilova@acho.charita.cz
Grafická úprava a sazba: Exa Print Design, s. r. o., Uzávěrka tohoto čísla 15. 12. 2017.
Uzávěrka příštího čísla 15. 2. 2018